خبر

سخنگوی دولت: اتخاذ راهکار مدیریت مصرف بنزین قطعی است

سخنگوی دولت با اشاره به موضوع مدیریت مصرف سوخت و هم‌زمانی آن با سفرهای اربعین، تأکید کرد: هرگونه تصمیم درباره سهمیه یا قیمت بنزین پس از بررسی، با شفافیت و صادقانه به مردم اعلام خواهد شد. به گزارش ایسنا، فاطمه مهاجرانی در حاشیه مراسم گرامیداشت رهبر شهید انقلاب در وزارت راه و شهرسازی، در جمع خبرنگاران در پاسخ به پرسشی درباره زمزمه‌های افزایش قیمت بنزین و تغییر در سهمیه بنزین تخصیصی به هر خانوار، گفت: در زمینه بنزین ما حتما نیاز به راهبردهایی در حوزه مدیریت مصرف داریم؛ دولت با قیمتی بنزین را به مردم می‌دهد که یارانه‌ای هم به آن تخصیص می‌گیرد، بنابراین برای ترازکردن بنزین باید راهکاری اتخاذ شود و این امر قطعی و یقینی است.

سخنگوی دولت درباره احتمال تغییر در سهمیه یا قیمت بنزین اظهار کرد: اینکه روی سهمیه یا روی قیمت تغییر ایجاد شود، حتما مثل دفعه‌های پیش خدمت مردم بادقت، باشفافیت، باصراحت و صادقانه اعلام خواهد شد. او با اشاره به تمهیدات اندیشیده‌شده برای سفرهای اربعین، یادآور شد: در زمینه سفرهای اربعین، وزارت راه به عنوان یکی از متولیان اصلی، با هماهنگی که ستاد اربعین ذیل نظر وزارت کشور دارد، کارها را انجام می‌دهد.

مهاجرانی در پاسخ به پرسشی درباره اینکه آیا در حال حاضر تصمیمی برای افزایش رقم کالابرگ اتخاذ شده، تصریح کرد: فعلا خیر؛ همان رقم قبلی در دست بررسی است. چنانچه افزایش پیدا کند -و دولت نیز علاقه‌مند است که افزایش پیدا کند- حتما اعلام خواهد شد. برای افزایش رقم کالابرگ باید منبع پایدار داشته باشیم. رؤیافروشی نمی‌کنیم و آنچه واقعیت است با مردم به اشتراک می‌گذاریم.

سخنگوی دولت با اشاره به تذکر رئیس‌جمهوری به صداوسیما، گفت: رسانه ملی باید بیانگر تمام صداها باشد. اگر در این زمینه با صلاحدید رئیس‌جمهوری به صداوسیما تذکر داده شده است، در راستای ایجاد وفاق و وحدت بین مردم و جلوگیری از ایجاد هرگونه شکاف و فاصله است.

او در پاسخ به پرسشی درباره اقدامات دولت برای جبران خسارات وارده به لنج‌ها در استان‌های جنوبی، گفت: فردا در هیئت دولت گزارش سفر را ارائه خواهم کرد و در این جلسه دوستانی که باید در این زمینه تصمیم‌گیری کنند، به‌ویژه ستاد بازسازی، نظرات خود را اعلام خواهند کرد و نتیجه در نهایت اعلام می‌شود.

مهاجرانی با اشاره به ضرورت رفع مشکل مردم در استان‌های جنوبی برای تأمین سوخت، افزود: سوخت از موضوعاتی است که به دلیل اختلاف قیمت با آن سوی مرزها، با قاچاق همراه می‌شود. پیشنهاداتی را استانداران استان‌های جنوبی کشور برای حل این مشکل ارائه کرده‌اند که بررسی خواهد شد تا چنانچه مقدور باشد اجرایی شوند.

عضو کمیسیون سیاست خارجی مجلس: مذاکرات در هماهنگی با مسئولان ارشد کشوری انجام می‌شود

نماینده مردم سمنان، مهدیشهر و سرخه در مجلس، مذاکرات در هماهنگی با مسئولان ارشد کشوری انجام می‌شود و مذاکرات اخیر نیز در نهایت تصمیم نظام بود. عباس گلرو در نشست خبری با اصحاب رسانه استان اظهار کرد: خیانت‌ها در خفا و معمولا در پشت پرده اتفاق می‌افتند. اطلاق خیانت بر مذاکراتی که با هماهنگی مسئولان نظام انجام می‌شود کار درستی نیست.

او با اشاره به سابقه بدعهدی دشمنان و از جمله آمریکایی‌ها خاطرنشان کرد: آمریکا به انحا مختلف مرتکب نقض قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل و قواعد دیپلماتیک شده است. آمریکایی‌ها پس از مذاکرات اسلام‌آباد نیز دوباره مرتکب نقض تفاهم‌نامه شدند؛ بدیهی است در مقابل ما نیز تفاهم‌نامه را نقض کردیم.

او گفت: همچنان که ترامپ برجام را پاره کرد، ممکن است هر تفاهم‌نامه‌ای هم امضا شود، کس دیگری بیاید و از آن نیز خارج شود اما این به معنای خیانت مسئولان و دیپلمات‌های ایرانی حاضر در تفاهم‌نامه نیست. البته با توجه به سابقه بدعهدی آمریکایی‌ها باید با هوشمندی تصمیم بگیریم.

آمریکایی‌ها می‌خواستند دزدکی از تنگه عبور کنند

این عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی در پاسخ به پرسشی درباره نقض تفاهم‌نامه اسلام‌آباد گفت: این نقض توسط آمریکایی‌ها انجام شد، نه طرف ایرانی. آمریکایی‌ها برخلاف تفاهم انجام‌شده به دنبال ایجاد یک کریدور آبی بودند تا دزدکی از آنجا عبور کنند که مسئولان ایرانی با قدرت جلوی این نقض توافق ایستادند. او با انتقاد از برخی وحدت‌شکنی‌ها در فضای رسانه‌ای خاطرنشان کرد: متأسفانه برخی از ماها در تخیلات، همدیگر را قضاوت می‌کنیم.

این نماینده مردم با بیان اینکه برخی به‌جای حرف‌زدن باید عمل کنند، ادامه داد: باید هوشمندانه‌تر فکر کنیم و دقیق‌تر حرف بزنیم. هرکس در هر جایگاهی در این کشور قرار دارد، باید برای دو امر مقدس ایجاد وحدت و انسجام و ایجاد آرامش در کشور تلاش کند.

او حفظ وحدت در جامعه اسلامی را از شعائر دینی برشمرد و گفت: همه ما و از جمله مسئولان وظیفه داریم در این شرایط تهدیدزا، حفظ وحدت و انسجام در داخل را در سرلوحه امور قرار دهیم و با خویشتنداری از شهوت کلام پرهیز کنیم.

او با انتقاد از فضای رسانه‌ای حاکم بر بخشی از جامعه ادامه داد: گاهی برخی از مسئولان غیرمرتبط یا حتی کارشناسان که هیچ مسئولیتی در حوزه سیاست خارجی ندارند با موضع‌گیری‌های نادرست حتی به تهدید برخی کشورهای همسایه نیز می‌پردازند. برخی با یک توییت به تهدید شرق و غرب عالم یا برخی کشورها منطقه می‌پردازند و این در حالی است که هیچ مسئولیتی در این بخش ندارند. نماینده مردم سمنان، مهدیشهر و سرخه در مجلس با بیان اینکه نباید به اظهاراتی هزینه‌زا برای کشور دامن زد اضافه کرد: گاهی یک مسئول درجه چندم یا حتی کارشناس یک حوزه به تهدید دیگر کشورها می‌پردازد.

گلرو ساماندهی رسانه‌ها و اظهارات رسانه‌ای در حوزه سیاست خارجی را امری ضروری خواند و اظهار کرد: رسانه یک ابزار دو لبه است، همچنان که یک لبه خیر و مثبت دارد، یک لبه پرخطر و آسیب‌زننده نیز دارد.

عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی با بیان اینکه گاهی در مناظره‌ها دو طرف هیجانی شده و حرف‌هایی می‌زنند که اثرات زیادی در جامعه دارد، افزود: حرف‌های برخی افراد در برخی برنامه‌های رسانه‌ای و تلویزیونی، هیچ سودی برای جامعه جز پرکردن آن برنامه را ندارد.

او با اشاره به رویکرد احمد الشرع و حاکمیت جدید در سوریه گفت: من معتقدم می‌توان از ظرفیت سوریه نیز استفاده کرد؛ چراکه واقعیت این است که دشمن اصلی دنیای اسلام، صهیونیست‌ها هستند.

او با بیان اینکه آمریکا به دنبال استفاده از سوریه در جبهه لبنان بودند افزود: خوشبختانه مسئولان سوری، مواضع خوبی گرفتند و هیچ دخالتی در این حوزه نداشتند.

واکاوی سیاست خارجی مصر در میانه جنگ ایران و آمریکا در گفت‌وگو با سیدعبدالامیر نبوی

میانجی سرگردان

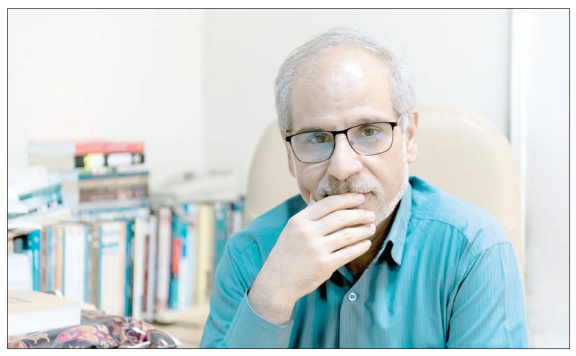

عبدالرحمن فتح‌الهی: پیش‌درآمد گفت‌وگوی حاضر ناظر بر این واقعیت است که مصر طی یک سال گذشته، همسو با دیگر بازیگران میانجی، کوشید با اتکا به سرمایه دیپلماتیک و جایگاه سنتی خود، از تشدید شکاف میان ایران و غرب جلوگیری و بستر گفت‌وگو را حفظ کند. هرچند این تلاش‌ها در مقطعی به توافق قاهره انجامید، اما با شتاب‌گرفتن تحولات، فعال‌شدن مکانیسم ماشه و سپس آغاز جنگ اخیر میان ایران و آمریکا که همچنان ادامه دارد، معادلات منطقه‌ای وارد مرحله‌ای تازه و پیچیده‌تر شد. در چنین شرایطی، پرسش اصلی این است که راهبرد کلان قاهره در قبال این بحران چیست و مصر تا چه اندازه مایل یا ناگزیر به ایفای نقشی فراتر از میانجیگری خواهد بود. با گسترش دامنه درگیری‌ها، از جمله کشیده‌شدن جبهه جنگ به یمن و افزایش احتمال درگیرشدن بازیگران عربی، این احتمال نیز مطرح است برخی کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس بیش از گذشته بر توان نظامی و ظرفیت راهبردی ارتش مصر تکیه کنند. از این منظر، واکاوی سیاست مصر، چه در عرصه دیپلماسی و چه در حوزه ملاحظات میدانی و امنیتی، اهمیتی دوچندان یافته است؛ موضوعی که در گفت‌وگو با سیدعبدالامیر نبوی، عضو هیئت‌علمی گروه مطالعات منطقه‌ای دانشگاه تهران و تحلیلگر ارشد مسائل مصر و شمال آفریقا، به بررسی ابعاد مختلف آن پرداخته‌ایم.

●●●

به تابستان و پاییز ۱۴۰۴ برگردیم. با بازگشت به تحولات سال گذشته، مصر تلاش‌های دیپلماتیک گسترده‌ای را مشخصا برای کاهش تنش میان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و ایجاد زمینه‌ای برای تفاهم میان طرفین دنبال کرد که به توافق قاهره ختم شد؛ هرچند در نهایت آن روند به نتیجه نرسید و با فعال‌شدن مکانیسم ماشه، شرایط وارد مرحله‌ای تازه شد. اکنون نیز با وقوع جنگ اخیر میان ایران و آمریکا، این پرسش مطرح است که آیا مصر، در کنار کشورهایی مانند پاکستان، همچنان می‌تواند نقشی مؤثر در میانجیگری و مدیریت بحران ایفا کند یا پیچیدگی‌های کنونی، دامنه اثرگذاری چنین تلاش‌هایی را محدود کرده است یا مشابه عاقبت توافق قاهره، دیپلماسی مصری‌ها محکوم به شکست است؟

مصری‌ها برای کاهش تنش در منطقه به‌صورت جدی و صادقانه تلاش می‌کنند؛ زیرا مانند دیگر بازیگران منطقه‌ای، نگرانی‌های عمیقی نسبت به تداوم درگیری‌ها میان ایران و آمریکا و پیامدهای امنیتی، اقتصادی و ژئوپلیتیکی آن دارند.

به چه دلیل؟ آنها که از دایره آتش دور هستند.

از نگاه قاهره، هرگونه تشدید بحران می‌تواند ثبات کل منطقه را با مخاطره مواجه کند و دامنه ناامنی را به آبراه‌های راهبردی، اقتصاد منطقه و حتی امنیت داخلی کشورهای عربی گسترش دهد. به همین دلیل، مصر همواره از راه‌حل‌های دیپلماتیک و سازوکارهای میانجیگرانه برای مهار بحران و جلوگیری از خروج آن از کنترل حمایت کرده است. فعلا مهم‌ترین دغدغه و نگرانی مصری‌ها آن است که تنش‌ها به مرحله‌ای از تصاعد برسد که امکان مدیریت و کنترل آن از دست خارج شود. باید این نکته را هم در نظر داشت که مصر، دیگر بازیگران عرب و نیز ترکیه نگرانند درگیری‌ها به پیروزی اسرائیل و هژمونی منطقه‌ای آن ختم شود و دست آن برای دخالت در روندهای منطقه‌ای بازتر شود. همان‌طور که اشاره کردید، به نظر می‌رسد اوج این تلاش‌ها را در دو سال گذشته شاهد بودیم؛ به‌ویژه در کوشش مصر برای ایجاد تفاهم میان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، سپس همراهی با پاکستان، ترکیه و عربستان برای آغاز مذاکرات اسلام‌آباد و البته سایر موضع‌گیری‌ها و فعالیت‌های جمعی یا انفرادی با هدف کنترل بحران؛ مانند تماس‌ها، دیدارها و رایزنی‌های مداوم رئیس‌جمهور و وزیر امور خارجه مصر. اگر بخواهیم از نگاهی کلان‌تر به رویدادهای جاری منطقه نگاه کنیم، در واقع خاورمیانه در مسیر تحولات عمیقی قرار دارد و صف‌بندی‌های آن به شکل گسترده‌ای در حال تغییر است. به دیگر سخن، نبرد فعلی بر سر آینده خاورمیانه است. بنابراین اشکال جدیدی از ائتلاف/رقابت میان کشورهای منطقه در حال شکل‌گیری است و بازیگران منطقه‌ای می‌کوشند در این شرایط متحول و پرمخاطره لنگرهایی برای حفظ ثبات و امنیت خود ایجاد کنند.

چرا مصر موفق نبوده است؟ چرا توافق قاهره به دنبا نیامده، مُرد؟

واقع امر آن است که پیچیدگی بحران فعلی و ماهیت چندلایه آن به‌گونه‌ای است که کنشگری یک کشور، هرچند دارای جایگاه و نفوذ منطقه‌ای باشد، به‌تنهایی نمی‌تواند در رفع بحران یا حتی کاهش مؤثر تنش‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا کند. این بحران محدود به اختلاف میان دو بازیگر (ایران و آمریکا) نیست، بلکه مجموعه‌ای از ملاحظات امنیتی، راهبردی، سیاسی و اقتصادی را در بر می‌گیرد که بازیگران متعدد منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در آن ذی‌نفع هستند که آینده خاورمیانه را شکل می‌دهد. از یک سو، هریک از این بازیگران اهداف، اولویت‌ها و ملاحظات خاص خود را دنبال می‌کنند و از سوی دیگر، برخی از این منافع با یکدیگر در تعارض قرار می‌گیرد. بماند آنکه اختلافات ایران و آمریکا تحت تأثیر هم اسرائیل و هم برخی فعالان سیاسی در ایران و آمریکا به‌صورت ستیز هویتی درآمده است. باید به یاد داشته باشیم جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی ایران نیز در سال‌های اخیر متأسفانه نزول پیدا کرده است و سیاست‌ها و برنامه‌های ایران معمولا با دیده تردید یا بدگمانی مورد توجه قرار می‌گیرد. همین مسائل، مدیریت بحران را با دشواری‌های فراوانی مواجه کرده و امکان دستیابی به یک اجماع مؤثر را کاهش داده است؛ ازاین‌رو هرچند تلاش‌های دیپلماتیک مصر از اهمیت قابل توجهی برخوردار است و نشان‌دهنده تمایل قاهره به مشارکت برای مهار بحران و در گام بعد نوعی مصالحه است، اما تاکنون به دلایلی که اشاره کردم، این تلاش‌ها نتوانسته‌اند اثرگذاری لازم را در تغییر مسیر تحولات یا کاهش پایدار تنش‌ها داشته باشند. اساسا انتظار حل‌وفصل کامل این مخاصمات از یک بازیگر منطقه‌ای، انتظار واقع‌بینانه‌ای نیست.

یکی از مهم‌ترین ابعاد تحولات جاری، به معادلات صنعا و ریاض و امنیت دریای سرخ و تنگه باب‌المندب مربوط می‌شود؛ منطقه‌ای که مصر تجربه تاریخی حضور نظامی در آن را نیز در کارنامه خود دارد. اگر روند تحولات به سمتی پیش برود که منطق «محاصره در برابر محاصره» و «تنگه در برابر تنگه» تشدید و جبهه یمن بیش از گذشته فعال شود، آیا احتمال ورود مستقیم مصر به این معادله وجود دارد؟

بدون تردید، مصری‌ها به‌شدت نگران افزایش بحران در باب‌المندب هستند؛ زیرا این آبراه، در کنار کانال سوئز، یکی از مهم‌ترین شریان‌های حیاتی اقتصاد و امنیت ملی مصر به شمار می‌رود. هرگونه اختلال در امنیت باب‌المندب، به‌طور مستقیم بر عبور و مرور کشتی‌های تجاری، درآمدهای ارزی حاصل از کانال سوئز، هزینه‌های حمل‌ونقل دریایی و در نهایت بر وضعیت اقتصادی مصر تأثیر منفی خواهد گذاشت. به عنوان مثال، طی دو سال میلادی اخیر، کاهش چشمگیر درآمدهای مصر از محل عبور و مرور در کانال سوئز مشهود بوده است و برای سال ۲۰۲۶ نیز پیش‌بینی می‌شود رقم مورد انتظار -که حدود هفت میلیارد دلار برآورد شده- به‌طور کامل محقق نشود. از همین رو، قاهره این مسئله را صرفا یک بحران محدود منطقه‌ای نمی‌داند، بلکه آن را تهدیدی مستقیم علیه منافع ملی خود تلقی می‌کند. در عین حال، سیاست‌گذاران مصری به‌خوبی آگاه‌اند ورود مستقیم به چنین صحنه‌ای نه‌تنها ممکن است به حل مسئله کمکی نکند، بلکه خود به عاملی برای تداوم و حتی تشدید درگیری‌ها تبدیل شود. تجربه‌های گذشته نیز نشان داده گسترش دامنه بحران در دریای سرخ، دارای پیامدهایی فراتر از یک درگیری محدود است و می‌تواند مجموعه‌ای از بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را درگیر کند.

اگر بحران تنگه باب‌المندب عمیق‌تر از شرایط فعلی شود، مصری‌ها ورود می‌کنند؟

مطلوب‌ترین سناریو برای مصر آن است که پرونده باب‌المندب هرگز به مرحله رویارویی نظامی گسترده یا شرایطی غیرقابل کنترل نرسد.

اگر رسید، مصر وارد کارزار جنگ می‌شود؟

جدیدی به ارزش ۳۵ میلیارد دلار در اقتصاد مصر انجام داد. افزون بر آن، حدود یک میلیون کارگر مصری در عربستان مشغول به کار هستند و بخشی از درآمد خود را به مصر ارسال می‌کنند. اینها جدا از سرمایه‌گذاری‌های پیشین عربستان و امارات در مصر است. پاکستان نیز با منطق و ملاحظاتی مشابه همین مسیر را دنبال می‌کند و می‌کوشد از رهگذر ایفای نقش امنیتی، هم جایگاه منطقه‌ای خود را ارتقا دهد و هم از منافع اقتصادی، سیاسی و راهبردی این همکاری‌ها بهره‌مند شود.

همه نکاتی که گفتید درست، اما ترسیم تفاهم‌نامه و پیمان دفاعی، نظامی و امنیتی عربستان با مصری‌ها و ترکیه، ذیل همان ماده ۵ ناتو می‌تواند قاهره را در مقابل صنعا و تهران قرار دهد؟

شما اصرار زیادی به این دارید که مصری‌ها احتمالا وارد جنگ با ایران شوند، اما از نظر من، نه این توافق‌ها و نه چنین نقش‌آفرینی‌هایی به معنای ورود قریب‌الوقوع مصر یا حتی پاکستان یا ترکیه به جنگ با ایران نخواهد بود. نفع مشترک همه کشورهای منطقه حفظ ایران ضعیف است. به عبارت دیگر، ایران نه چنان قوی شود که در قامت هژمون منطقه‌ای عمل کند و نه چنان ضعیف که به کانون جدید ناامنی در خاورمیانه تبدیل شود. در این میان، فقط اسرائیل آشکارا خواهان نابودی ایران است. پس کشورهایی چون مصر وارد جنگ با ایران، فعلا در این مقطع نمی‌شوند.

چرا؟

زیرا همه این کشورها از طرفی به جایگاه راهبردی ایران در معادلات منطقه‌ای و همچنین به ظرفیت‌ها و توانمندی‌های نظامی آن آگاهی دارند و به‌خوبی می‌دانند هرگونه رویارویی مستقیم با تهران می‌تواند پیامدهایی گسترده، پرهزینه و پیش‌بینی‌ناپذیر برای کل منطقه به همراه داشته باشد. افزون بر این، شرایط اقتصادی حاکم بر بسیاری از این کشورها به گونه‌ای نیست که توان تحمل هزینه‌های یک جنگ طولانی یا فراگیر را داشته باشند. نکته سوم که قبلا هم بدان اشاره کردم، نگرانی از نتیجه بحران است که به هژمونی منطقه‌ای اسرائیل ختم شود. از همین رو، هرچند ممکن است در چارچوب همکاری‌های امنیتی یا ترتیبات دفاعی ایفای نقش کنند، اما ترجیح اصلی آنها همچنان جلوگیری از گسترش بحران و پرهیز از ورود مستقیم به یک جنگ تمام‌عیار است. تا اینجای کار مصری‌ها و پاکستانی‌ها میل و اراده‌ای برای ورود به جنگ با ایران نشان نداده‌اند.

برخی معتقدند ایفای نقش امنیتی مصر و پاکستان در خلیج فارس فقط به ابتکار و اراده این دو کشور وابسته نیست و ممکن است در صورت تشدید تحولات منطقه‌ای، آنها ناخواسته وارد معادلات سخت امنیتی شوند. با توجه به مواضع اخیر پاکستان درباره امنیت عربستان، آیا این احتمال را می‌توان جدی دانست که قاهره یا اسلام‌آباد، برخلاف تمایل اولیه خود، در آینده به بخشی از یک رویارویی گسترده‌تر تبدیل شوند؟

امید همه کنشگران و بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای آن است که بحران از سطح کنونی فراتر نرود و وارد مرحله‌ای از تصاعد غیرقابل کنترل نشود. به همین دلیل است که در طول این گفت‌وگو تأکید کردم قاهره و اسلام‌آباد بخش مهمی از ظرفیت‌های دیپلماتیک و ابتکارهای سیاسی خود را معطوف به ایجاد فرصت برای مهار بحران، کاهش تنش‌ها و فراهم‌ساختن زمینه بازگشت طرف‌های درگیر به مسیر گفت‌وگو و احتمالا مصالحه کرده‌اند. از نگاه این دو کشور، دیپلماسی همچنان کم‌هزینه‌ترین و مؤثرترین راه برای جلوگیری از گسترش بحران است. در همین چارچوب، پیشنهاد اخیر پاکستان که در رسانه‌ها نیز بازتاب یافت و بر توقف ۱۰روزه درگیری‌ها و ایجاد یک فرصت تنفس برای طرف‌های درگیر تأکید داشت، در راستای جلوگیری از تشدید بحران قابل ارزیابی است.

که البته این پیشنهاد آتش‌بس و توقف ۱۰روزه درگیری‌ها فعلا محلی از اعراب ندارد و...

اینکه چنین پیشنهادها و ابتکارهایی تاکنون به نتیجه نهایی نرسیده‌اند، به معنای پایان‌یافتن تلاش‌های دیپلماتیک یا کنارگذاشتن مسیرهای میانجیگرانه از سوی پاکستان و مصر نیست. ماهیت بحران‌های پیچیده منطقه‌ای به گونه‌ای است که دستیابی به توافق یا کاهش پایدار تنش، نیازمند استمرار رایزنی‌ها، صبوری و ایجاد زمینه‌های مناسب برای گفت‌وگو میان طرف‌های درگیر است. هدف اصلی این ابتکارها، بیش از هر چیز، جلوگیری از تشدید بحران، کاهش سطح درگیری و ممانعت از گسترش جغرافیایی و سیاسی آن است؛ به‌گونه‌ای که رویارویی میان ایران و آمریکا به یک جنگ فراگیر تبدیل نشود؛ زیرا در این صورت، پیامدهای آن محدود به طرف‌های اصلی درگیری نخواهد بود، بلکه امنیت منطقه، ثبات اقتصادی، مسیرهای انرژی و منافع طیف گسترده‌ای از بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را با تهدیدهای جدی مواجه خواهد کرد. از این منظر، ادامه تلاش‌های دیپلماتیک حتی در شرایط دشوار، ضرورتی راهبردی محسوب می‌شود. البته می‌توان این نکته را در نظر گرفت که در تحلیل نهایی، از نظر کشورهای منطقه هزینه تقابل با صنعا، به دلایل مختلف، کمتر از هزینه تقابل با تهران است.

گفت‌وگوی کامل را در سایت شرق بخوانید

مسیر خط انتقال نیروی برق ۶۳ کیلوولت دومداره ارتباطی پست نیروگاه خورشیدی میامی به پست ۴۰۰ کیلوولت میامی

شرکت پایدار انرژی هورام، به منظور اطلاع مالکین اراضی و املاک واقع در مسیر خط انتقال ۶۳ کیلوولت ارتباطی نیروگاه خورشیدی ۹۰ مگاوات به پست ۴۰۰/۶۳ کیلوولت میامی و جلب توجه آنان به اجرای مفاد مواد ۱۸ و ۱۹ قانون سازمان برق ایران، بر اساس ماده ۱۱ تصویب‌نامه شماره ۱۲۷۲۷/ت/۵۰۷۳۲ مورخ ۱۳۹۴/۰۱/۳۰هیأت محترم وزیران در مورد حریم خطوط هوایی انتقال و توزیع نیروی برق مبادرت به درج این آگهی می‌نماید. با این توضیح که شبکه مذکور مطابق نقشه و مختصات از پست ۶۳ کیلوولت نیروگاه خورشیدی ۹۰ مگاواتی در حال احداث شرکت پایدار انرژی هورام شروع، به موازات خط ۶۳ کیلوولت دومداره میامی-کالپوش با عبور از مجاورت اراضی روستای ابراهیم آباد سفلی، با قطع جاده تهران مشهد ادامه یافته و به پست ۴۰۰/۶۳ کیلوولت میامی متصل می‌گردد.براساس مصوبه فوق الذکر هیئت محترم وزیران، حریم زمینی خطوط ۶۳ کیلوولت دونوار در طرفین مسیر خط و متصل به آن است که عرض هر کدام از آنها ۸ متر می‌باشد. به عبارت دیگر حریم خطوط ۶۳ کیلوولت ۸ متر از سیم کناری می‌باشد.ماده ۶: هرگونه عملیات ساختمانی و اقداماتی نظیر ایجاد تأسیسات صنعتی، مسکونی، مخازن سوخت، انبارداری، تأسیسات، دامداری یا باغ یا درختکاری در مسیر حریم زمینی و هوایی خطوط انتقال و توزیع نیروی برق ممنوع است و فقط اقداماتی از قبیل زراعت فصلی و سطحی، حفظ یا کاشت درختان کم‌ارتفاع، حفر چاه و قنوات بدون استفاده از دکل حفاری، اکتشاف، بهره‌برداری از معادن، راه‌سازی و احداث شبکه آبیاری مشروط بر اینکه مانعی برای دسترسی به خطوط برق برای وزارت نیرو و شرکت‌های برق ایجاد ننماید و سبب ایجاد خسارت برای تأسیسات خطوط برق نگردد، با رعایت ماده ۸ این تصویب‌نامه بلامانع است.

تبصره: ایجاد شبکه آبیاری و حفر چاه و قنوات و راهسازی در اطراف پایه های خطوط نباید در فاصله‌ای کمتر از سه متر از پی‌پایه‌ها انجام گیرد. بهره‌برداری از معادن باید با رعایت ضوابط فنی از جمله ضوابط استقامت خطوط و در فاصله‌ای بیشتر از حریم زمینی مربوط به آن خط از اطراف پایه‌های آن انجام پذیرد.

مالکین در صورت وجود هرگونه ابهام، ظرف مدت یکماه از تاریخ درج این آگهی در روزنامه‌های شرق و پیام سمنان می‌توانند به آدرس تهران – خیابان پاسداران – خیابان گلستان هشتم – پلاک ۴۵ مراجعه نمایند و یا با شماره تلفن ۰۲۱۲۱۰۰۳۴۸۹ تماس بگیرند.
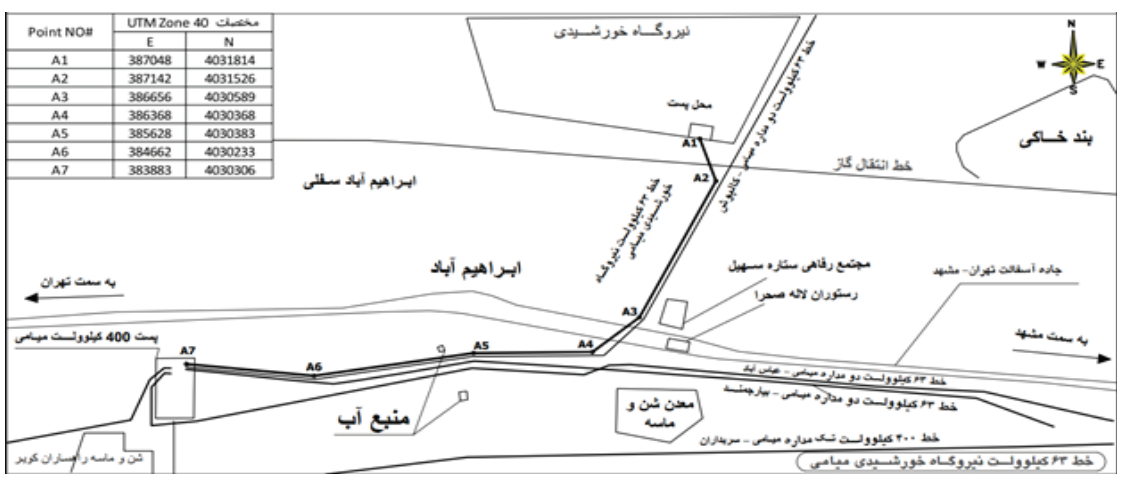
Point NO#	UTM Zone 40 مختصات	
	E	N
A1	387048	4031814
A2	387142	4031526
A3	386656	4030589
A4	386368	4030368
A5	385628	4030383
A6	384662	4030233
A7	383883	4030306